

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/183/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511200375
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511200375.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a členov senátu JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej a JUDr. Dany Ferkovej v právnej veci žalobcu COFIDIS a.s., so sídlom v Bratislave, Strakova 1, IČO: 36 816 337, zastúpeného Advokátska kancelária Antovszká s.r.o., so sídlom v Bratislave, Žabotova 2/B, IČO: 36 866 881, proti žalovaným 1/ C. L., X.. X.XX.XXXX a 2/ C. L., X.. X.X.XXXX, S. X. L. Š. XXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpení opatrovníkom H.. Š. E., zamestnancom Okresného súdu Košice I., v konaní o zaplatenie 1.692,42 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie z 20.3.2012 č.k. 17C/156/2011-58 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcom rozsahu zamietnutá, ako aj vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovaným proti žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.692,42 eur a náhrady trov konania.

Okresný súd Košice-okolie (ďalej iba súd prvého stupňa) rozsudkom z 20.3.2012 uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi 691,79 eur a na účet právneho zástupcu žalobcu trovy konania v sume 74,29 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol.

Súd prvého stupňa rozsudok odôvodnil tým, že žalovaní so žalobcom uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu označenú ako Zmluva o revolvingovom úvere, č. zmluvy XXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovaným sumu 40.000,- Sk (1.327,76 eur), túto sumu žalovaní vyčerpali dňa 29.11.2007 a následne vyčerpali ďalších 480,24 eur, celkom teda vyčerpali sumu 1.808,- eur. Splátkami, ktoré na tento úver platili, uhradili celkovú sumu 1.184,28 eur, takže dlžoba na istine zostala v sume 623,72 eur.

Súd prvého stupňa posudzoval uzavretú zmluvu podľa ust. § 52 a § 54 Občianskeho zákonníka (ďalej iba OZ). Vzťah posúdil aj podľa ust. zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vzniku právneho vzťahu a aplikované ustanovenia interpretoval aj z pohľadu smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Súd prvého stupňa ustálil, že účastníci konania dňa XX.XX.XXXX uzavreli zmluvu o úvere na formulárovom, vopred vypísanom tlačive, do ktorého sa vpísali iba identifikačné údaje žalovaných a vyznačila sa výška úverového rámca a výška splátok. Tá časť formulára, ktorá je ako - tak čitateľná, žiadne ustanovenia o výške úroku z úveru, úroku z meškania a ani RPMN neobsahujú a za predpokladu, že sa to nachádza v tej časti, ktorá je pre veľkosť písma nečitateľná, je z dôvodu nezrozumiteľnosti neplatná. Toto nemožno zhojiť ani tým, že žalobca dal

žalovaným informačný formulár, ktorý plní len dodatkovú informačnú službu k zmluve. Pokiaľ ale zmluva neobsahuje tie nároky, ktoré žalobca žaluje (úrok z úveru), prípadne sú pre nezrozumiteľnosť upravené neplatne, nemá na ne nárok s poukazom na ust. § 4 ods. 1 písm. g/, ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z., a to kvôli ich absencii a pre nedostatok formy. Prípadné nároky žalobcu je preto potrebné hodnotiť len podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení. Pokiaľ žalobca poskytol žalovaným celkovú sumu 1.808,- eur a títo zaplatili 1.184,28 eur, sú povinní vrátiť žalobcovi 623,72 eur, čo vyplýva z ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca sa tiež domáhal zaplataenia kapitalizovaného úroku z omeškania do 30.11.2010, vyrátaného sumou 118,86 eur. Súd prvého stupňa vypočítal úroky z omeškania od 16.9.2009 do 30.11.2010 pri úrokovej sadzbe 9% ročne podľa ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády 87/1995 Z.z.. Výška úrokov z omeškania za uvedené obdobie predstavuje sumu 68,07 eur. Celkovo súd prvého stupňa priznal žalobcovi sumu 691,79 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a priznal žalobcovi pomerné trovy 74,29 eur.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým súd prvého stupňa návrhu žalobcu nevyhovel v celom rozsahu. Odvolanie odôvodnil nesprávnym skutkovým zistením a neprávny právny posúdením veci.

Žalobca tvrdí, že zmluva o úvere bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, pričom neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o úvere sú všeobecné obchodné podmienky žalobcu, ktoré sú vyznačené na rubovej strane tlačiva Zmluvy o úvere, pričom žalovaný potvrdili, že sa s nimi riadne oboznámili. Žalobca tiež tvrdí, že zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody a podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka sa jeho ustanovenia použijú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu, teda aj v prípade, ak žiadateľom o úver bude fyzická osoba nie podnikateľ. V ďalšej časti odvolateľ poukazuje na ut. § 273 Obchodného zákonníka, podľa ktorého časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Z toho vyvodzuje, že žalovaní podpisom zmluvy o úvere potvrdili, že sa so zmluvou o úvere oboznámili, súhlasia s ňou a uzatvárajú ju v súlade so slobodnou a vážnou vôľou. Zároveň vzali na vedomie všeobecné obchodné podmienky. Žalovaní teda vedeli o svojej povinnosti platiť úroky za poskytnutie úveru.

Odvolateľ má ďalej za to, že uzavretá zmluva o revolvingovom úvere spĺňa všetky náležitosti uvedené v zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Nesúhlasí s aplikáciou ust. § 4 ods. 5 na prejednávajúcu vec a poukazuje na to, že priemerná ročná percentuálna miera nákladov je určená podľa čl. 5.4 Všeobecných obchodných podmienok. Vzorce na výpočet RPMN sú zverejnené tiež na internetovej stránke veriteľa. Súčasťou všeobecných obchodných podmienok sú tiež informácie o úverovom limite, ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch uplatňovaných veriteľom v súvislosti s úverom a postupe a spôsobe zániku a ukončenia zmluvy o úvere. Navyše v zmluve o úvere sú uvedené všetky náležitosti v zmysle § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z.. Preto má žalobca za to, že súd prvého stupňa nesprávne vec skutkovo a právne posúdil, ak aplikoval na prejednávajúcu vec ust. § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z.. Uvádza tiež, že údaj o úrokovej sadzbe sa nachádza priamo na prvej strane zmluvy o úvere, kde je uvedená vo výške 2,14% mesačne pre všetky úverové limity. Poukazuje na všeobecné obchodné podmienky, ktoré upravujú spôsob úročenia úveru. Žalobca má za to, že všetky ním uvádzané údaje je možné prečítať voľným okom a menšia veľkosť písma bola zvolená iba z dôvodu veľkého rozsahu údajov a informácií. Žalobca sa domnieva, že súd prvého stupňa postupoval príliš formalisticky a prakticky žalobcovi odoprel právo na zaplataenie poskytnutého úveru spolu s úrokom a poplatkami spojenými s jeho poskytnutím. Žalobca tiež namieta tvrdenie súdu, že sa na úkor žalovaných domáha zaplataenia kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 623,72 eur. Aj keby žalobca mal nárok na jeho zaplataenie aj bez výslovného dohodnutia úroku z omeškania, domáhal sa však poplatku z omeškania v zmysle čl. 7.2 Všeobecných obchodných podmienok. Žalovaní porušili svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, čím porušili povinnosti v zmysle čl. 7.1 Všeobecných obchodných podmienok. Preto si žalobca uplatnil poplatok z omeškania vo výške 8% z každej minimálnej splátky úveru, čo predstavuje sumu 118,86 eur. Preto súd prvého stupňa nesprávne vec právne a skutkovo posúdil aj vo vzťahu k poplatku z omeškania. Žalobca ďalej poukazuje na ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z ktorého vyvodzuje aj svoje právo na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku. Preto navrhuje, aby

odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa iba vo výroku, v ktorom bola žaloba v prevyšujúcom rozsahu zamietnutá, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania. Výrok o povinnosti žalovaných zaplatiť sumu 691,79 eur nebol odvolaním napadnutý.

Odvolací súd na úvod považuje za potrebné uviesť, že odvolanie žalobcu je čiastočne nezrozumiteľné v tom smere, že v argumentácii o nesprávnom právnom posúdení veci, ktoré uplatňuje ako odvolací dôvod, sám uvádza, že na vec sa aplikujú ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. a zároveň pri argumente o použití všeobecných obchodných podmienok na prejednávajúcu vec aplikuje ustanovenia Obchodného zákonníka.

Podľa názoru odvolacieho súdu takáto argumentácia nie je v súlade s platným právnym stavom. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi odôvodnenia súdu prvého stupňa v tom, že zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č.71/1986 Zb. o slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, a to v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy, z ktorej vyplýva žalovaný nárok. Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže byť uzavretá iba medzi veriteľom, ktorým je fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom, ktorým je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 3 ods. 1, 2 cit. zákona). Okrem toho sa na spotrebiteľský úver vzťahujú aj všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Táto skutočnosť týchto ustanovení zároveň vylučuje aplikáciu Obchodného zákonníka na prejednávajúci prípad, preto argumentácia žalobcu k aplikácii ustanovení § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka nie je akceptovateľná.

Pokiaľ sa na prejednávajúci vzťah aplikujú ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z., vyžaduje jeho ust. § 4 ods. 2 písm. g/, aby zmluva obsahovala uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov so sankciou, že ak táto uvedená nie je, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že údaj o RPMN nie je v zmluve platne uvedený. Pokiaľ žalobca tvrdí, že vzorec pre výpočet RPMN a konkrétny príklad výpočtu je uvedený v sadzovníku poplatkov, takéto uvedenie nekorešponduje so zákonnou povinnosťou stanovenou v § 4 ods. 2 písm. g/ cit. zákona a jednoznačné určenie RPMN nie je možné nahradiť odkazom na vzorec či prípadný príklad výpočtu. Takáto situácia môže nastať iba v prípade, ak veriteľ ponúka spotrebiteľské úvery tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok podľa § 3 ods. 7 cit. zákona, čo však nie je v prejednávacom prípade aplikovateľné. Rovnako je odvolací súd toho názoru, že suma nemôže byť uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach.

Zákonnou sankciou neuvedenia RPMN je nastolenie stavu, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a to bez ohľadu na to, či si dlžníci boli alebo neboli vedomí svojich povinností platiť úroky za poskytnutie úveru.

Za uvedenej situácie odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvého stupňa o bezúročnosti poskytnutého úveru. Z vykonaného dokazovania nepochybne pred súdom prvého stupňa vyplynulo, že žalobca poskytol žalovaným celkovú sumu 1.808,- eur z ktorej žalovaní zaplatili 1.184,28 eur, preto sú povinní žalobcovi vrátiť sumu 623,72 eur.

Žalobca ďalej namieta, že si neuplatňoval kapitalizované úroky z omeškania, ktoré mu súd prvého stupňa priznal. Napriek tomu však nepodal odvolanie proti vyhovujúcej časti rozsudku vo vzťahu k priznaným úrokom z omeškania, preto rozhodnutie o kapitalizovanom úroku z omeškania nadobudlo právoplatnosť.

Žalobca tvrdí, že si v žalobe uplatnil nárok na poplatok z omeškania, ktorý vyplýva z čl. 7.1 a 7.2 Všeobecných obchodných podmienok.

Odvolací súd konštatuje, že poplatok z omeškania uplatňovaný žalobcom podlieha režimu ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, to znamená, že bez uvedenia RPMN nie je možné uplatňovať ani tieto poplatky.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.. Rovnako vecne správne je aj rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní boli úspešní žalovaní, ktorým trovy konania vo vzťahu voči žalobcovi nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.